

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

Beskatning ved kantineordninger på arbejdspladsen[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen, Advotax Advokatfirma
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.V.dk

Kantineordninger på arbejdspladser er over årene blevet stedse mere udbredt både i offentlige og i private virksomheder.

Bespisning af medarbejdere er som udgangspunkt et skattepligtigt personalegode. Når visse betingelser er opfyldt, herunder et krav om egenbetaling fra medarbejderne, accepteres i skattepraksis, at deltagerne ikke skal beskattes vedrørende virksomhedens tilskud til ordningen. En afgørelse fra Skatterådet fra maj 2023 giver en pejling på de aktuelle rammer for skattefri kantineordninger.

Benyttelse af en arbejdsgiverbetalt kantineordning på arbejdspladsen vil som udgangspunkt bibringe medarbejderne **en økonomisk fordel**. Denne fordel anses som udgangspunkt som et skattepligtigt personalegode.

Er kantineordningen omvendt betalt af medarbejderne, opnår deltagerne som udgangspunkt **ingen fordel** – medarbejderne har jo i givet fald selv betalt for maden.

Kantineordninger med egenbetaling

Mellem de to yderpunkter foreligger en bred vifte af ordninger, hvor ordningen finansieres dels ved tilskud fra arbejdsgiveren og dels ved egenbetaling fra medarbejderne.

Skattemyndighederne anerkender, at kantineordninger med **en vis egenbetaling** fra medarbejderne kan anses for skattefri for medarbejderne. Dvs. at medarbejderne ikke skal beskattes vedrørende arbejdsgiverens tilskud til ordningen.

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

Den lempelige praksis for beskatning vedrørende kantineordninger er et udslag af en mangeårig skattepraksis, hvorefter medarbejdere *ikke* beskattes af:

1. goder uden væsentlig økonomisk værdi,
2. som ydes på arbejdspladsen
3. som led i almindelig personalepleje, dvs. at godet er tilgængeligt for alle medarbejdere.

Alle tre betingelser skal være opfyldt for at opnå skattefritagelse.

Det er et led i og begrundelse for denne praksis, at det er vanskeligt at henføre en bestemt værdi til den enkelte medarbejder, som i givet fald kan danne grundlag for at beskatte medarbejderen.

En **kantineordning** skal ligge indenfor disse rammer for at kunne anerkendes som skattefri for medarbejderne.

Et af de mest interessante spørgsmål i denne sammenhæng er naturligvis, hvor stor en egenbetaling medarbejderne skal præstere for at undgå beskatning vedrørende arbejdsgiverens tilskud til kantineordningen. Og dernæst, om der gælder krav til det relative forhold mellem medarbejdernes egenbetaling og arbejdsgiverens tilskud.

Falder en konkret kantineordning **udenfor rammerne**, skal medarbejdere, der benytter kantineordningen, beskattes af værdien heraf som et personalegode.

Skattepraksis om kantineordninger

Skattestyrelsen offentliggjorde i 2010 et såkaldt styresignal med vejledende værdier for kantinemåltider med arbejdsgivertilskud.⁽¹⁾

Formålet med styresignalet var - som det anføres i styresignalet - at fastlægge et niveau for, hvilken pris de enkelte medarbejdere mindst skal betale for almindelig gængs kanti-

¹⁾ SKM2010.162.SKAT

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

nemad for at kunne være sikre på at undgå at blive beskattet af det gode, som tilskuddet fra arbejdsgiveren repræsenterer.

I styresignalet er fremhævet, at det som udgangspunkt vil bero på en konkret vurdering, om en kantineordning har en væsentlig værdi for den enkelte medarbejder.

I erkendelsen af, at et sådant kriterium - *en konkret vurdering af kantineordningens betydning for den enkelte medarbejder* - formentlig kan virke som "elastik i metermål" for virksomhederne, var formålet med styresignalet fra 2010 at fastsætte en - som det anføres i styresignalet - "tommelfingerregel" i form af vejledende værdier.

Tommelfingerreglen

Af styresignalet fremgår nærmere, at hvis kantinen serverer almindelig, gængs standardmad og -drikke, kan et måltid efter skattemyndighedernes opfattelse betragtes som uden væsentlig værdi og dermed skattefrit, hvis medarbejderen betaler følgende beløb for maden:

- Et standardmåltid excl. drikkevarer: 15 kr.
- Et standardmåltid incl. drikkevarer: 20 kr.

Et standardmåltid

Ved et standardmåltid forstås ifølge styresignalet f.eks. typisk 3 almindelige stykker smørrebrød. Indtages der kun ét stykke almindeligt smørrebrød, reduceres den vejledende pris for maden tilsvarende.

Videre fremgår, at almindelige varme og lune retter normalt betragtes som standardmåltider.

Det er dernæst præciseret i styresignalet, at hvor der derimod er tale om luksusmad og ikke almindelig gængs mad, kan de vejledende satser ikke anvendes. Der må i så fald foretages en konkret vurdering.

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

Tilsvarende gælder efter styresignalet, hvis der er en væsentlig difference mellem salgspris og kostpris.

Ét måltid om dagen

Det er i skattemyndighedernes senere praksis og almindelige retningslinjer præciseret, at modtager medarbejderne fast (konsekvent) mere end ét måltid om dagen i en ordning med tilskud fra arbejdsgiveren, vil der kunne blive tale om, forudsætningen om ”ikke væsentlig økonomisk værdi” ikke kan anses for opfyldt.

Der foreligger således praksis fra Skatterådet, hvor fast indtagelse af to måltider om dagen har medført, at betingelserne for skattefritagelse ikke var opfyldt.⁽²⁾

I særlige tilfælde vil betingelsen efter praksis dog alligevel kunne anses for opfyldt, således eksempelvis for personer med døgnvagter.

Må ikke være en del af lønnen

I styresignalet er ligeledes præciseret, at niveauet, dvs. de 15 kr. / 20 kr., er fastsat ud fra den forudsætning, at maden ikke er en del af lønnen.

De vejledende satser omfatter således personer, som betaler for kantinemaden i en almindelig kantineordning, hvor arbejdsgiveren yder tilskud til dækning af visse udgifter som f.eks. rengøring og stiller lokaler til rådighed. Dvs. at medarbejderens løn er den samme, uanset om medarbejderen spiser kantinemad eller selv har mad med, og således videre, at benyttelse af kantineordningen betales med beskattede midler til forskel fra, hvad der gælder, når der ydes fri kost til ansatte, hvor kosten indgår som en naturlig del af lønnen.

²⁾ Se herved SKM2017.389.SR, SKM2015.506.SR og SKM2016.350.SR.

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

De vejledende værdier kan ifølge styresignalet på samme baggrund ikke anvendes, hvis medarbejdernes anvendelse af kantineordningen modsvares af en kontantlønsnedgang for de pågældende. Godet er i så fald ikke længere at opfatte som et led i almindelig personalepleje, men indgår i lønfastsættelsen. En kontantlønsnedgang medfører derfor, at kantinegodet ikke længere er omfattet af den lempelige skattepraksis.

Aktuel praksis om kantineordninger

Spørgsmålet om, hvorvidt benyttelse af en kantineordning på arbejdspladsen skal anses som et skattefrit eller skattepligtigt personalegode, har siden styresignalet fra 2010 været fremme i en række sager, herunder i form af anmodninger til skattemyndighederne om bindende svar vedrørende konkrete ordninger.

Senest har spørgsmålet været forelagt for Skatterådet i en konkret sag afgjort af Skatterådet den 23. maj 2023.⁽³⁾ Afgørelsen er principiel, da der ikke alene blev taget stilling til kravet om medarbejdernes egenbetaling, men tillige til forholdet mellem egenbetalingen og virksomhedens tilskud.

Sagen drejede sig i sin enkelhed om en virksomhed, som påtænkte at etablere en kantineordning med en ekstern cateringleverandør, som selv sammensatte en den daglige menu. Menuen blev til eksempel oplyst at kunne omfatte:

- 1 lun ret med tilbehør
- 2 kreative salater
- Salatbuffet med hjemmelavet dressing
- 2 slags pålæg
- 1 pålægssalat
- Kage om torsdagen
- Osteinretning mandag og onsdag
- Friskbagt madbrød og rugbrød

³⁾ SKM2023.262.SR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

Det var tanken, at medarbejdernes egenbetaling skulle være 30 kr. pr. dag, svarende til godt 38 pct. af omkostningerne til kantineordningen. De resterende omkostninger, knap 62 pct., skulle afholdes af arbejdsgiveren.

Arbejdsgiverens spørgsmål til Skattestyrelsen var på denne baggrund, om arbejdsgiverens tilskud til ordningen kunne anses som uvæsentligt, således at medarbejderne ikke vil blive beskattet ved benyttelse af ordningen.

Skatterådets afgørelse

Skatterådet besvarede dette spørgsmål bekræftende, dvs. at ordningen ikke gav anledning til beskatning af medarbejderne.

Efter Skattestyrelsens indstilling i sagen, som blev tiltrådt af Skatterådet, var der herved lagt vægt på, **at** der alene var tale om ét måltid om dagen, **at** der ved den nævnte buffet ifølge arbejdsgiverens oplysninger ikke var tale om luksusmad, **at** medarbejderne betalte mindst 15/20 kr. pr. måltid med eller uden drikkevarer, og **at** der fast indkøbes mad til det antal medarbejdere, der tilmeldt ordningen, men at der dog kan foretages generelle tilpasninger.

Som det således fremgår, er praksis vedrørende medarbejdernes **beløbsmæssige bidrag** til en kantineordning fastholdt ved afgørelsen fra Skatterådet af 23. maj 2023

Forholdet mellem egenbetaling og arbejdsgivertilskud

Fra Skattestyrelsens indstilling er der endvidere grund til at hæfte sig ved Skattestyrelsens tilkendegivelse, hvorefter: *"Det afgørende er således ikke arbejdsgiverens procentuelle andel af den samlede betaling for kantineordningen, hvis der er tale om såkaldt standardmad. Betaler medarbejderen 15/20 kr. for et standardmåltid hhv. med og uden drikkevarer, vil der derfor ikke være noget at beskatte."*

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 26 september 20223

Med denne tilkendegivelse i Skattestyrelsens indstilling, der som nævnt blev tiltrådt af Skatterådet, synes der med afgørelsen af 23. maj 2023 at være skabt et større økonomisk frirum for arbejdsgiverne for kantineordninger, alt under forudsætning af, at maden fortsat kan betegnes som ”standardmad”. En tilkendegivelse, som givetvis vil betrygge de mange virksomheder, hvor inflationen væsentligt har påvirket udgifterne til en kantineordning.

Den pågældende afgørelse er indarbejdet i den seneste version af skattemyndighedernes egen vejledning,⁴⁾ hvor dog følgende synspunkt er fastholdt: *”hvis der en væsentlig difference mellem salgspris og kostpris, hvad enten der er tale om luksusmad eller almindelig mad, er forudsætningen om ”uvæsentlig værdi for de ansatte” ikke opfyldt.”*

I tvivlstilfælde må det tilrådes, at der indhentes et bindende svar ud fra det gamle ord-sprog: *Det er lettere at få tilladelse end tilgivelse.*

— 0 —

4) JUV 2023-2, afsn. C.A.5.12.3.